

Es Busqueret somriu

LA PROTECCIO DELS AUCELLS EN ELS NOUS PARCS

Es ben sabut que la Conselleria de Medi Ambient impulsa la declaració de nous espais naturals protegits, amb l'objectiu de conservar els ecosistemes i els paisatges de llocs emblemàtics. Hem pensat que els lectors del Busqueret podeu tenir interès en conèixer alguns aspectes ornitològics d'aquests espais.

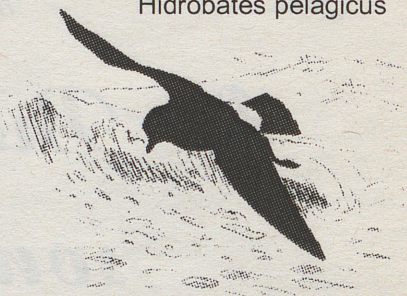
L'expedient més avançat és el de la Reserva Natural de S'Albufereta, l'espai de més interès ornitològic, ja que les quasi 200 Ha de maresme acolleixen espècies nidificants tan interessants com el gall faver, boscarles, avisadors, etc.

La protecció d'aquest espai ha de permetre fàcilment que l'agró roig, el bitó, el bec vermell o altres espècies rares puguin nidificar al prat. Però quan més es pot notar la protecció serà a l'hivern, perquè el relatiu petit tamany de S'Albufereta no permetrà que l'activitat cinegètica sigui compatible amb la tranquil·litat dels aucells. És segur per tant, que la xifra d'aus hivernats (fotges, ànneres agrons) ha d' augmentar considerablement.

El segon expedient que ha sortit a informació pública és el del parc del SW d'Eivissa, que inclou la costa des dels Cubells fins a Cala Tarida, s'atalaia de Sant Josep i tots els illots dels Sud i Sud-est de l'illa. Aquests són, justament, els espais de més valor

per als aucells. El parc protegirà la major colònia de noneta o paio (*Hydrobates pelagicus*) de la Mediterrània Occidental, ubicada a l'illa de S'Espartar; colònies de gavina roja (*Larus audouinii*) de Falcó marí (*Falco eleonora*) de corbmari (*Phalacrocorax aristotelis*), etc. En aquestes costes hi ha dos o tres vells nius d'aguila peixatera, i no podem perdre l'esperança de veure recuperar-se aquest rapinyaire formidable ara estingit a les Pitiüses.

Hidrobates pelagicus

El tercer expedient obert i molt avançat és el del Parc Natural de Llevant. Encara que no sigui un espai de valors ornitològics tant espectaculars com els anteriors serà el parc més extens de les Balears, i inclourà petites zones humides (Na Borges, Canyamel), boscos, garrigues i hàbitats litorals. Per tant, la diversitat d'aus és elevada, i encara que no hi hagi grans concentracions, és possible observar-hi espècies molt variades.

La declaració de parcs no és un objectiu en sí mateix sino una eina de conservació. Per tant, amb aquesta declaració comença un procés que ha d'incloure la millora de l'avifauna (entre molts altres). Seguir els resultats de la conservació és important, de manera que les observacions en aquest espais tenen un doble interès; el científic que pugin tenir i el del seguiment dels resultats de la protecció del territori. Tothom hi pot contribuir.

Joan Mayol

